Prima instanţă: Judecătoria Chișinău (sediul Centru) judecător Dodon Viorica

Dosarul nr. 3a-258/26
2-22008560-02-3a-03022025

D E C I Z I E

19 mai 2026 municipiul Chişinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ
al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componenţa:
Preşedintelui completului, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorilor Bostan Angela și Ghedrovici Nicolae
Grefier Goncear Violeta

examinând, în ședință publică, cererea de apel depusă de Bordea Ion împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 17 iunie 2024, adoptată în cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea depusă de Bordea Ion împotriva Consiliului pentru egalitate privind anularea actului administrativ,

C O N S T A T Ă:

Obiectul acţiunii, circumstanţele cauzei.

La 21 ianuarie 2022, Bordea Ion s-a adresat cu acțiune în contencios administrativ împotriva Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității prin care a solicitat anularea Deciziei emisă la data de 17 noiembrie 2021 în cauza nr. 196/21 și obligarea la examinarea plângerii nr. 1672 din 13 august 2021 cu emiterea unei decizii privind admiterea solicitării.

În motivarea acțiunii, Bordea Ion a indicat că, la 13 august 2021, s-a adresat Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității cu plângerea nr. 1672, invocând caracterul discriminatoriu al încetării raporturilor sale de serviciu, dispusă prin Dispoziția președintelui raionului Ialoveni nr. 138-p din 10 iunie 2021, în legătură cu împlinirea vârstei de 63 de ani.

A susținut că, în cadrul Consiliului raional Ialoveni, mai mulți funcționari publici care atinseseră vârsta de pensionare, inclusiv persoane mai în vârstă decât el, continuau să activeze și să beneficieze concomitent de salariu și pensie. În aceste

împrejurări, reclamantul s-a considerat tratat mai puțin favorabil și discriminat pe criteriul vârstei și al apartenenței politice.

A menționat că, la 30 noiembrie 2021, a recepționat prin poștă Decizia Consiliului din 17 noiembrie 2021, emisă în cauza nr. 196/21, prin care plângerea sa a fost declarată inadmisibilă. Nefiind de acord cu această decizie, la 21 decembrie 2021 a depus cererea prealabilă nr. 2578, solicitând reexaminarea plângerii nr. 1672 din 13 august 2021 și emiterea unei alte decizii, însă cererea sa nu a fost satisfăcută.

Reclamantul a afirmat că procedura de examinare a plângerii s-a desfășurat cu încălcarea Regulamentului de activitate al Consiliului, aprobat prin Legea nr. 298/2012. În particular, a susținut că nu a fost informat despre data, ora și locul ședinței în cadrul căreia a fost examinată plângerea, nu a fost invitat să participe și nu i-a fost asigurată posibilitatea de a fi audiat și de a-și susține verbal poziția și probele prezentate. Totodată, nu i-ar fi fost comunicat motivul examinării plângerii în ședință închisă, în lipsa sa, deși nu solicitase examinarea secretă sau în absență.

A mai invocat că, prin răspunsurile prezentate la solicitările Consiliului nr. 03/1727 din 1 septembrie 2021 și nr. 03/1894 din 20 septembrie 2021, a descris circumstanțele în care, în perioada martie 2020–iunie 2021, ar fi fost supus unor acțiuni de limitare, marginalizare, desconsiderare, intimidare și amenințare din partea președintelui și a vicepreședinților raionului Ialoveni. Potrivit reclamantului, comportamentele respective au creat la locul de muncă un mediu intimidant, degradant și umilitor, afectându-i demnitatea și reputația profesională.

Bordea Ion a susținut că, în vederea confirmării celor reclamate, a prezentat Consiliului argumente scrise, documente și șapte înregistrări audio, în care ar fi fost reflectate comportamentele pretins discriminatorii și persoanele care le-ar fi săvârșit. Cu toate acestea, Consiliul nu ar fi dat o apreciere corespunzătoare probelor respective și ar fi declarat neîntemeiat plângerea inadmisibilă, fără examinarea circumstanțelor reclamate în fond.

De asemenea, reclamantul a invocat depășirea termenului legal de examinare a plângerii și, implicit, încălcarea principiilor transparenței, celerității și asigurării dreptului la apărare. A susținut că persoanele cărora le imputa faptele discriminatorii nu au fost invitate să prezinte opinii și probe care să demonstreze că acțiunile reclamate nu constituiau discriminare sau, cel puțin, asemenea opinii și probe nu i-au fost aduse la cunoștință.

În opinia reclamantului, Consiliul a apreciat eronat că materialele prezentate nu permiteau instituirea prezumției discriminării, deoarece din plângere și completările depuse rezultau atât tratamentul diferențiat față de alți funcționari publici aflați la vârsta pensionării, cât și criteriile protejate invocate – vârsta și apartenența politică. Prin urmare, a considerat că Decizia din 17 noiembrie 2021 este ilegală și abuzivă, fiind emisă cu încălcarea dreptului său la muncă, la egalitate, la apărarea demnității și reputației profesionale, precum și a dreptului la protecție efectivă împotriva discriminării.

În drept, reclamantul și-a întemeiat pretențiile pe prevederile art. 16 alin. (2) și art. 20 din Constituția Republicii Moldova, art. 5 lit. m) și r) și art. 6 alin. (3) din Codul muncii, art. 2, art. 4 lit. a), e) și f), art. 11 alin. (1) și art. 15 alin. (1) din Legea nr. 121 din 25 considera 25 mai 2012 cu privire to asigurarea egalității, pct. 10, 53, 54, 57 și 60 din Regulamentul de activitate al Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității, aprobat prin Legea nr. 298 din 21 decembrie 2012, precum și pe prevederile art. 208 din Codul administrativ.

Hotărîrea instanței de fond ce constituie obiectul apelului.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 17 iunie 2024 s-a respins ca neîntemeiată acțiunea depusă de Ion Bordea împotriva Consiliului pentru egalitate privind anularea Deciziei emisă la data de 17 noiembrie 2021 în cauza nr. 196/21 și obligarea la examinarea plângerii nr. 1672 din 13 august 2021 cu emiterea unei decizii privind admiterea solicitării.

Calea de atac exercitată:

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 19 iunie 2024, Bordea Ion a declarat apel asupra hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 17 iunie 2024, solicitând casarea hotărârii, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie admisă integral acțiunea, în sensul declarat.

La 12 februarie 2025, Bordea Ion a prezentat motivarea cererii de apel.

În motivarea apelului, Bordea Ion a indicat că nu este de acord cu hotărârea primei instanțe, considerând-o neîntemeiată și ilegală, emisă ca urmare a aprecierii eronate a probelor administrate, a stabilirii incomplete a circumstanțelor cauzei și a interpretării și aplicării greșite a normelor de drept material și procedural. A susținut că instanța de fond a preluat în mod unilateral poziția Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității, fără a examina efectiv argumentele și probele prezentate de acesta.

Apelantul a reiterat că a activat timp de 18 ani în cadrul Consiliului raional Ialoveni, iar după alegerile locale din anul 2019 ar fi fost supus unor acțiuni de intimidare, amenințare, marginalizare și hărțuire din partea președintelui și a vicepreședinților raionului. Potrivit acestuia, acțiunile respective ar fi urmărit determinarea sa să părăsească funcția și înlocuirea lui cu o persoană apropiată politic conducerii raionului.

A afirmat că încetarea raporturilor sale de serviciu, prin Dispoziția președintelui raionului Ialoveni nr. 138-p din 10 iunie 2021, sub motivul împlinirii vârstei de pensionare, a constituit un tratament discriminatoriu, întrucât alți funcționari publici care atinseseră vârsta de pensionare, inclusiv persoane mai în

vârstă decât el, au continuat să activeze. În opinia sa, criteriile care au determinat tratamentul diferențiat au fost vârsta și apartenența politică.

Bordea Ion a susținut că, prin răspunsurile prezentate Consiliului la 7 și 27 septembrie 2021, a indicat expres criteriile protejate invocate, a descris faptele de discriminare, în special cele manifestate sub forma hărțuirii, și a identificat persoanele cărora le imputa comportamentele respective. Totodată, ar fi prezentat înscrisuri și înregistrări audio relevante, care demonstrau acțiunile de intimidare, amenințare și hărțuire exercitate asupra sa.

Apelantul a criticat concluzia Consiliului potrivit căreia pe suportul electronic prezentat nu existau înregistrări audio, afirmând că acestea au fost transmise în mod repetat, sub semnătura persoanei care a recepționat materialele. A considerat că Consiliul a ignorat intenționat informațiile și probele prezentate, urmărind să evite examinarea pe fond a pretinselor fapte de discriminare și să favorizeze persoanele reclamate.

A mai invocat că plângerea sa întrunea cerințele prevăzute de art. 13 alin. (2) din Legea nr. 121/2012, întrucât conținea datele sale de identificare, descrierea încălcării, momentul producerii acesteia, faptele reclamate și probele care le susțineau. Prin urmare, în opinia sa, Consiliul a aplicat eronat art. 14 din aceeași lege și pct. 42 din Regulamentul aprobat prin Legea nr. 298/2012, declarând neîntemeiat plângerea inadmisibilă.

Bordea Ion a susținut că instanța de fond nu a cercetat explicațiile sale orale și scrise, înscrisurile și înregistrările audio anexate la dosar și nu s-a pronunțat asupra argumentelor privind criteriile vârstei și apartenenței politice, formele de discriminare invocate și caracterul pretins discriminatoriu al încetării raporturilor de serviciu. A afirmat că judecătorul a acordat prevalență susținerilor Consiliului și nu a respectat obligația cercetării din oficiu a stării de fapt.

Totodată, apelantul a invocat încălcarea dreptului său de a fi audiat în procedura desfășurată de Consiliu. A susținut că nu a fost invitat la ședință, nu a avut posibilitatea de a-și susține verbal poziția și probele, iar persoanelor cărora le imputa discriminarea nu li s-ar fi solicitat să prezinte opinii și probe care să demonstreze că faptele reclamate nu constituiau discriminare. În opinia sa, prin această modalitate de examinare au fost încălcate principiile transparenței, contradictorialității, inversării sarcinii probațiunii și asigurării dreptului la apărare.

De asemenea, a invocat că procedura administrativă a depășit termenul maxim de 90 de zile prevăzut pentru examinarea plângerii. A considerat că, dacă plângerea era necorespunzătoare cerințelor de admisibilitate, nu exista nicio justificare pentru prelungirea examinării acesteia, iar adoptarea deciziei după 97 de zile confirma caracterul defectuos al procedurii.

Apelantul a criticat și modul de soluționare a cererii prealabile din 21 decembrie 2021, menționând că răspunsul a fost emis chiar în ziua următoare, fără

inițierea și desfășurarea unei proceduri administrative distincte, fără participarea sa și fără examinarea efectivă a motivelor de ilegalitate invocate.

Cu referire la procedura judiciară, Bordea Ion a menționat că acțiunea a fost examinată de prima instanță timp de aproximativ doi ani și patru luni, în cadrul unei singure ședințe de judecată, după mai multe amânări. A susținut că nu a fost informat despre transferarea dosarului de la Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, la sediul Centru și că durata procedurii, precum și modul de examinare a cauzei i-au încălcat dreptul la un proces echitabil și într-un termen rezonabil.

A mai indicat că, după pronunțarea dispozitivului hotărârii din 17 iunie 2024, a solicitat redactarea și comunicarea hotărârii integrale, însă aceasta i-a fost înmânată abia la 20 ianuarie 2025. În suplimentul la apel a precizat că, la 19 iunie 2024, a depus atât cererea de redactare a hotărârii motivate, cât și apelul nemotivat, iar apelul motivat din 12 februarie 2025 a fost depus în termen de 30 de zile de la recepționarea hotărârii integrale.

În consecință, Bordea Ion a solicitat admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 17 iunie 2024, anularea Deciziei Consiliului din 17 noiembrie 2021, emisă în cauza nr. 196/21, și obligarea Consiliului să reexamineze plângerea sa și să emită o decizie asupra faptelor de discriminare invocate.

<u>Poziția intimatului pe marginea apelului:</u>

Respectând principiul contradictorialității, în conformitate cu prevederile art. 216 din Codul administrativ, partea intimată și terțul au fost notificați despre posibilitatea depunerii referinței cu indicarea motivelor de fapt și de drept pe care își întemeiază opinia, precum și probele invocate în susținerea acesteia.

Astfel, la 9 martie 2026, Consiliul pentru Egalitate a prezentat referința asupra cererii de apel, prin care a solicitat respingerea apelului și menținerea hotărîrii instanței de fond.

<u>Admisibilitatea apelului:</u>

Invocând ilegalitatea hotărârii instanței de fond, la 19 iunie 2024, Bordea Ion a declarat apel asupra hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 17 iunie 2024.

În conformitate cu prevederile art. 232 alin. (1) Cod administrativ, apelul se depune la instanţa de judecată care a emis hotărîrea contestată în termen de 30 de zile de la pronunţarea dispozitivului hotărîrii, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic. Instanţa de judecată care a emis hotărîrea contestată transmite neîntîrziat apelul împreună cu dosarul judiciar, după motivarea hotărîrii, instanţei de apel.

Din materialele cauzei rezultă că, la caz dispozitivul hotărîrii instanţei de fond a fost pronunţat public la 17 iunie 2024, iar cererea de apel a fost depusă la 19 iunie

2024, prin urmare, Completul judiciar constată că, apelul declarat a fost depus în interiorul termenului legal.

Potrivit art. 232 alin. (2) Cod administrativ, motivarea apelului se prezintă la instanţa de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărîrii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanţa de judecată care a emis hotărîrea contestată.

În speță, hotărârea motivată a fost notificată părții apelante la 20 ianuarie 2025 (f.d.105), iar motivarea apelului a fost depusă la 12 februarie 2025, adică cu respectarea prevederilor art. 232 alin. (2) din Codul administrativ.

Potrivit art. 233 alin. (2) din Codul administrativ, „*cererea de apel se semnează de apelant sau de reprezentantul lui legal ori împuternicit*”.

Completul judiciar a stabilit că cererea de apel inițială și motivarea cererii de apel au fost semnate de însăși apelantul Bordea Ion.

Totodată, se constată că apelantul a prezentat dovada achitării taxei de timbru în sumă de 200 de lei, în conformitate cu prevederile art. 2 din Legea taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023.

În astfel de circumstanțe, în temeiul reglementărilor prevăzute la art. 232-233, 236 și 241 din Codul administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a cererii de apel în cauză, motiv din care se purcede la examinarea apelului în fond.

<u>Argumentele părților în cadrul judecării apelului:</u>

În cadrul ședinței de judecată în instanța de apel, apelantul Bordea Ion a susținut argumentele invocate în cererea de apel și a pledat pentru admiterea acesteia, în sensul declarat.

Intimatul Consiliul pentru Egalitate, în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel, fiind legal citat, nu s-a prezentat. Astfel, Completul judiciar, conducându-se de prevederile art. 239 alin. (2) din Codul administrativ, a dispus examinarea cauzei în lipsa participanților la proces, care au fost citați legal cu privire la timpul și locul examinării cauzei.

<u>Aprecierea instanței de apel:</u>

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe atacată cu apel, prin prisma lucrărilor din dosar în raport cu prevederile legislației în vigoare, Completul judiciar statuează că apelul declarat este neîntemeiat și urmează a fi respins din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 240 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, *„examinând cererea de apel, instanţa de apel adoptă una dintre următoarele decizii: respinge apelul.*

Potrivit art. 219 alin. (1) și (3) din Codul administrativ, *„instanţa de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal*

admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces".

În acord cu prevederile art. 225 alin. (1) - (2) din Codul administrativ, *„instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege".*

Conform art. 239 Codul de procedură civilă, *„hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată".*

Hotărârea este întemeiată, dacă în ea sunt expuse toate circumstanţele care au importanţă la soluţionarea cauzei şi care au fost verificate în şedinţa de judecată multilateral, complet, fiind elucidate probele privind circumstanţele constatate ale cauzei.

Concluziile privind circumstanţele de fapt ale cauzei se motivează în hotărâre prin probele enumerate în art. 117 Cod de procedură civilă, iar în conformitate cu art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Astfel, prevederile legale enunţate în mod expres, obligă instanţa de apel să verifice circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite şi este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei şi să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Conform jurisprudenței CtEDO instanța de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze doar la însuşirea motivelor și concluziilor date de instanţa inferioară (*Hirro Balani v. Spaniei, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis v. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43*).

Potrivit recomandărilor avizului nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerinţelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidenţieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esenţiale ce iau fost prezentate.

Instanţa de apel menționează că art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul justiţiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligaţiei instanţelor de judecată de a-şi argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanţelor cauzei. Îndatorirea de a motiva coerent şi unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicţii între motivare şi dispozitiv, constituie o garanţie pentru justiţiabili, în faţa eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

În conformitate cu prevederile art. 195 al Codului administrativ, *„procedura acţiunii în contenciosul administrativ se desfăşoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepţia art.169–171”.*

Potrivit dispoziţiilor art.130 alin.(1) Codul de procedură civilă, *„instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege”.*

În temeiul art.240 alin.(1) Codul de procedură civilă, *„la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii”.*

Conform art. 239 Codul de procedură civilă, *„hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată”.*

Astfel, instanţa de apel verificând în raport cu prevederile art. 238-241 Cod de procedură civilă, legalitatea şi temeinicia hotărârii primei instanţe, constată că aceasta urmează a fi menţinută, or instanţa de fond, corect a elucidat şi constatat circumstanţele cauzei, a verificat şi apreciat obiectiv, probele prezente la materialele cauzei, stabilind corect circumstanțele de fapt și aplicând corect legislația pertinentă ce guvernează raportul litigios.

Pe parcursul judecării cauzei s-a constatat că, prin Dispoziția președintelui raionului Ialoveni nr. 138-p din 10 iunie 2021 cu privire la încetarea raporturilor de serviciu cu Bordea Ion, s-a dispus încetarea, începând cu 14 iunie 2021, a raporturilor de serviciu ale acestuia, în legătură cu împlinirea vârstei de 63 de ani.

Considerând că prin încetarea raporturilor sale de serviciu a fost supus unui tratament discriminatoriu, la 13 august 2021, Bordea Ion a depus la Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității plângerea nr. 1672.

La 1 septembrie 2021, în temeiul pct. 56 din Regulamentul de activitate al Consiliului, aprobat prin Legea nr. 298 din 21 decembrie 2012, Consiliul a solicitat petiționarului completarea plângerii, prin indicarea criteriului protejat de

discriminare, precizarea formei de discriminare invocate, identificarea persoanelor cărora le imputa faptele discriminatorii și prezentarea faptelor și a eventualelor probe apte să instituie prezumția discriminării.

La 7 septembrie 2021, Bordea Ion a prezentat răspunsul nr. 1815, prin care a expus suplimentar circumstanțele referitoare la activitatea sa în cadrul Consiliului raional Ialoveni și la comportamentele pretins discriminatorii manifestate față de acesta, anexând înscrisuri și invocând existența unor înregistrări audio.

La 20 septembrie 2021, Consiliul a solicitat repetat petiționarului să clarifice criteriul protejat invocat, faptele concrete de discriminare, persoanele cărora le erau imputate aceste fapte și încadrarea temporală a acestora. Ca urmare, la 27 septembrie 2021, Bordea Ion a prezentat răspunsul nr. 1970, în care a indicat drept criterii protejate apartenența politică și vârsta, reiterând că acțiunile reclamate s-ar fi manifestat, în special, sub forma hărțuirii la locul de muncă.

Prin Decizia din 17 noiembrie 2021, emisă în cauza nr. 196/21, Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității a declarat inadmisibilă plângerea depusă de Bordea Ion.

Decizia respectivă a fost recepționată de Bordea Ion la 30 noiembrie 2021, iar la 21 decembrie 2021 acesta a depus cererea prealabilă nr. 2578, solicitând reexaminarea plângerii nr. 1672 din 13 august 2021 și emiterea unei alte decizii.

Prin răspunsul Consiliului nr. 03/2515 din 22 decembrie 2021, Bordea Ion a fost informat că motivele de ilegalitate invocate în cererea prealabilă nu justificau anularea actului administrativ, întrucât decizia contestată fusese emisă în limitele competenței funcționale a Consiliului, cu respectarea procedurii, iar argumentele care au fundamentat soluția adoptată erau legale și întemeiate.

Nefiind de acord cu soluția autorității publice, la 21 ianuarie 2022, Bordea Ion s-a adresat instanței de contencios administrativ cu prezenta acțiune, solicitând anularea Deciziei din 17 noiembrie 2021, emisă în cauza nr. 196/21, și obligarea Consiliului la examinarea plângerii nr. 1672 din 13 august 2021, cu emiterea unei decizii privind admiterea solicitării sale.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 17 iunie 2024 s-a respins acțiunea depusă de Bordea Ion.

Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău apreciază ca fiind absolut întemeiată soluția instanței de fond și ca neîntemeiate alegațiile părții apelante, din considerentele ce succed.

<u>Admisibilitatea acțiunii:</u>

Articolul 20. *Acţiunea în contencios administrativ*

Dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Articolul 39. *Accesul liber la justiţie*

(1) Controlul judecătoresc al activităţii administrative este garantat şi nu poate fi îngrădit.

(2) Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanţei de judecată competente.

Articolul 189. *Înaintarea acţiunii în contencios administrativ*

(1) Orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ.

Articolul 206. *Felurile acţiunilor în contencios administrativ*

(1) O acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru:

b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare).

La caz, identificînd obiectul acțiunii, pornind de la stabilirea și analiza scopului urmărit de reclamant prin cerințele formulate, Completul judiciar menționează că reclamantul a formulat o acțiune în obligare, or, ultimul solicită:

1) anularea Deciziei Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității din 17 noiembrie 2021, emisă în cauza nr. 196/21;
2) obligarea Consiliului la examinarea plângerii nr. 1672 din 13 august 2021, cu emiterea unei decizii privind admiterea solicitării sale.

Articolul 191. *Competenţa jurisdicţională pentru acţiunea în contencios administrativ, (1) Cu excepţia cazurilor prevăzute la alin.(2) şi (3), judecătoriile soluţionează în fond toate acţiunile în contencios administrativ.*

Articolul 196. *Competenţa teritorială pentru acţiunea în contencios administrativ*

(1) Acţiunea în contencios administrativ se depune la instanţa de judecată în a cărei rază teritorială îşi are sediul autoritatea publică care a desfăşurat activitatea administrativă contestată, daca legea nu prevede altfel.

Ținînd cont de obiectul acțiunii, sediul autorității publice pîrîte și avînd în vedere prevederile art.191 alin.(1) Cod administrativ, examinarea prezentei cauze ține de competența Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani), ulterior, (sediul Centru), or obiectul acesteia nu se regăsește în excepțiile de la alin.(2) și (3) a art.191 Cod administrativ.

Astfel, acțiunea în contencios administrativ a fost înaintată de reclamant cu respectarea competenței jurisdicționale și teritoriale.

Articolul 17. *Dreptul vătămat*

Drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Articolul 39. *Accesul liber la justiţie*

(1) Controlul judecătoresc al activităţii administrative este garantat şi nu poate fi îngrădit.

(2) Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanţei de judecată competente.

Articolul 10. *Actul administrativ individual*

(1) Actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Articolul 11. *Categoriile actelor administrative individuale*

(1) Actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat;

Instanța de apel atestă că, decizia Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității din 17 noiembrie 2021, emisă în cauza nr. 196/21- reprezintă act administrativ defavorabil reclamantului.

<u>Cu referire la fondul acțiunii:</u>

Articolul 224. *Hotărîrile instanţei de judecată*

(1) Examinînd acţiunea în contencios administrativ în fond, instanţa de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri:

f) respinge acţiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condiţiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit.a)–e).

Fiind învestită cu competența de soluționare a prezentului litigiu ca instanță de fond, Judecătoria Chișinău (sediul Centru) prin hotărîrea din 17 iunie 2024, a respins acțiunea depusă de Bordea Ion împotriva Consiliului pentru Egalitate privind anularea Deciziei emisă la data de 17 noiembrie 2021 în cauza nr. 196/21 și obligarea la examinarea plângerii nr. 1672 din 13 august 2021 cu emiterea unei decizii privind admiterea solicitării.

Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Centru, apreciază hotărîrea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 17 iunie 2024, ca fiind legală și întemeiată, iar alegațiile părții apelante ca neîntemeiate din considerentele ce vor fi expuse în continuare.

Potrivit art.3 din Legea cu privire la asigurarea egalităţii nr. 121 din 25.05.2012, *subiecţi în domeniul discriminării sînt persoanele fizice şi juridice din domeniul public şi privat.*

Conform art.10 din Legea 121/2012, *subiecţii cu atribuţii în domeniul prevenirii şi combaterii discriminării şi asigurării egalităţii sînt:*

a) Consiliul pentru egalitate;

b) autorităţile publice;

c) instanţele judecătoreşti.

Iar potrivit art. 11 alin. (1) din aceeași lege, în redacția în vigoare la data emiterii actului contestat, *„Consiliul pentru prevenirea şi eliminarea discriminării şi asigurarea egalităţii este un organ colegial cu statut de persoană juridică de drept public, instituit în scopul asigurării protecţiei împotriva discriminării şi al asigurării egalităţii tuturor persoanelor care se consideră a fi victime ale discriminării. Consiliul acţionează în condiţii de imparţialitate şi independenţă faţă de autorităţile publice”.*

Conform art. 12 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 121 din 25 mai 2012 cu privire la asigurarea egalității, în redacția aplicabilă raportului juridic litigios, Consiliul examinează plângerile persoanelor care se consideră victime ale discriminării.

Potrivit art. 13 alin. (1) și (2) din aceeași lege, *„constatarea existenţei sau inexistenţei faptei de discriminare se iniţiază de Consiliu din oficiu sau la cererea persoanelor interesate, inclusiv la cererea sindicatelor şi a asociaţiilor obşteşti care activează în domeniul promovării şi protecţiei drepturilor omului. Plângerea cu privire la fapta de discriminare se prezintă Consiliului. Plângerea trebuie să conţină o descriere a încălcării dreptului persoanei, momentul în care a avut loc această încălcare, faptele şi eventualele dovezi care susţin plângerea, numele şi adresa persoanei care o depune. Plângerea poate fi depusă la Consiliu în termen de un an de la data săvârşirii faptei sau de la data la care se putea lua cunoştinţă de săvârşirea ei”.*

În conformitate cu art. 14 din Legea nr. 121/2012, *„Consiliul va respinge plângerea dacă aceasta: a) nu conţine datele de identificare a persoanei care a depus-o; b) nu conţine informaţia prevăzută la art. 13 alin. (2); c) este o plângere repetată care nu conţine informaţii şi dovezi noi”.*

Potrivit art. 15 alin. (1) din aceeași lege, în redacția în vigoare la data emiterii actului contestat *„plângerea se examinează în termen de 30 de zile de la data depunerii, cu posibilitatea prelungirii termenului, care însă nu va depăşi 90 de zile. La examinarea plângerii, Consiliul are dreptul să solicite date şi informaţii relevante de la persoanele despre care se presupune că au comis fapte discriminatorii. Sarcina de a proba că fapta în cauză nu constituie o discriminare revine persoanelor despre care se presupune că au comis fapta discriminatorie”.*

Totodată, art. 15 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 121/2012 prevedea dreptul persoanei care a depus plângerea de a fi audiată în cadrul examinării acesteia și de a prezenta Consiliului informațiile și probele necesare susținerii plângerii.

Conform pct. 18 din Regulamentul de activitate al Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității, aprobat prin Legea nr. 298 din 21 decembrie 2012, *Consiliul exercită atribuțiile care îi sunt date în competență prin Legea nr. 121/2012 și prin regulamentul menționat.*

Potrivit pct. 42 din același regulament, *se declară inadmisibile plângerile care: a) cad sub incidența art. 14 din Legea cu privire la asigurarea egalității; b) au fost depuse cu încălcarea termenului de prescripție; c) nu țin de competența Consiliului; d) au un obiect nefondat, prin raportare la domeniul de aplicare al Legii cu privire la asigurarea egalității.*

Conform pct. 53 din Regulament, *plângerile și autosesizările privind faptele de discriminare se examinează cu respectarea principiilor transparenței procedurii, celerității, contradictorialității, inversării sarcinii probațiunii și asigurării dreptului la apărare.*

În temeiul pct. 54 din Regulament, *la examinarea plângerii sunt invitate părțile – petiționarul, reclamatul și, după caz, persoana interesată, neprezentarea acestora neîmpiedicând examinarea plângerii.*

Potrivit pct. 56 din Regulament, *petiționarul trebuie să prezinte fapte și eventuale probe care susțin plângerea, respectiv elemente apte să instituie prezumția existenței unui fapt de discriminare.*

În conformitate cu pct. 57 din Regulament, *reclamatul este invitat ca, în termen de 10 zile de la expedierea plângerii, să prezinte opinia și probele care ar demonstra că fapta invocată nu constituie discriminare, iar neprezentarea nejustificată a informațiilor solicitate este interpretată de Consiliu în defavoarea reclamatului.*

Totodată, potrivit pct. 63 din Regulament, *după examinarea circumstanțelor și a probelor cauzei, Consiliul deliberează în ședință închisă.*

Conform art.65 din același Regulament, *Decizia Consiliului este un act oficial și produce efecte juridice de la data comunicării ei părților. Decizia poate fi contestată direct în instanța de judecată de persoana care se consideră vătămată în drepturi, în modul și în termenul prevăzut de Codul administrativ, fără respectarea procedurii prealabile.*

În lumina celor relatate, Completul judiciar conchide că prima instanță a stabilit corect circumstanțele relevante ale cauzei, a apreciat corespunzător probele administrate și a aplicat just normele de drept material incidente, ajungând la concluzia întemeiată privind legalitatea Deciziei Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității din 17 noiembrie 2021, emisă în cauza nr. 196/21.

În acest sens, Completul judiciar reține că obiectul controlului judecătoresc nu îl constituie nemijlocit legalitatea Dispoziției președintelui raionului Ialoveni nr. 138-p din 10 iunie 2021 privind încetarea raporturilor de serviciu ale lui Bordea Ion și nici existența unui eventual drept al acestuia de a continua activitatea în funcția publică deținută. Obiectul litigiului îl reprezintă legalitatea deciziei prin care Consiliul a declarat inadmisibilă plângerea privind pretinsa discriminare și, subsecvent, existența temeiurilor pentru obligarea autorității la examinarea acesteia în fond.

Prin urmare, în prezenta cauză urmează a fi verificat dacă plângerea nr. 1672 din 13 august 2021 și materialele prezentate ulterior de petiționar conțineau un ansamblu suficient de fapte și eventuale probe care, apreciate prima facie, permiteau instituirea prezumției existenței unei discriminări și impuneau trecerea la etapa examinării plângerii în fond.

Completul judiciar precizează că, la etapa admisibilității, persoanei care se consideră victimă a discriminării nu îi revine obligația de a demonstra în mod definitiv existența discriminării. Totuși, aceasta trebuie să prezinte un minim probatoriu coerent, din care să rezulte elementele constitutive ale pretinsului tratament discriminatoriu: existența unui tratament nefavorabil sau diferențiat, criteriul protejat invocat, situația comparabilă și legătura de cauzalitate dintre criteriul respectiv și dezavantajul suferit.

Numai după instituirea unei asemenea prezumții sarcina probațiunii se transferă persoanei despre care se presupune că a comis fapta discriminatorie, căreia îi revine obligația de a demonstra că diferența de tratament nu constituie discriminare. Inversarea sarcinii probațiunii nu operează automat prin simpla depunere a unei plângeri și nici prin utilizarea în cuprinsul acesteia a noțiunilor de „discriminare”, „hărțuire” sau „apartenență politică”.

Din materialele cauzei rezultă că, la 13 august 2021, Bordea Ion a sesizat Consiliul, susținând că încetarea raporturilor sale de serviciu, dispusă în legătură cu împlinirea vârstei de 63 de ani, ar fi discriminatorie, deoarece alți funcționari publici care atinseseră vârsta de pensionare continuau să activeze în cadrul Consiliului raional Ialoveni. Totodată, acesta a relatat mai multe situații conflictuale produse în cadrul raporturilor sale de serviciu, pe care le-a calificat drept acte de intimidare, marginalizare și hărțuire.

La 1 septembrie 2021, Consiliul i-a solicitat petiționarului să completeze plângerea prin indicarea concretă a criteriului protejat, precizarea formei de discriminare, identificarea persoanelor cărora le impută faptele discriminatorii și prezentarea faptelor și a eventualelor probe apte să susțină plângerea. Bordea Ion a prezentat un prim răspuns la 7 septembrie 2021.

Întrucât informațiile comunicate nu elucidau toate elementele necesare verificării admisibilității plângerii, la 20 septembrie 2021, Consiliul i-a solicitat repetat petiționarului să clarifice criteriile protejate, faptele concrete de discriminare, persoanele cărora le erau imputate și încadrarea temporală a acestora. La 27 septembrie 2021, Bordea Ion a prezentat o nouă completare, indicând drept criterii protejate vârsta și apartenența politică.

În aceste circumstanțe, contrar susținerilor apelantului, Consiliul nu a respins plângerea în mod automat și nici nu a manifestat o atitudine formală față de alegațiile sale. Dimpotrivă, autoritatea i-a oferit în două rânduri posibilitatea efectivă de a preciza elementele necesare instituirii prezumției discriminării, iar petiționarul a

valorificat această posibilitate prin prezentarea informațiilor și materialelor suplimentare.

Completul judiciar reține că din completările depuse rezultă că reclamantul/apelant Bordea Ion a invocat expres vârsta și apartenența politică. Totuși, simpla nominalizare a unor criterii protejate nu este suficientă. Determinant este dacă faptele și probele prezentate sunt apte să demonstreze, la nivelul unei aparențe rezonabile, legătura dintre criteriile respective și tratamentul nefavorabil reclamat.

Sub acest aspect, prima instanță a constatat întemeiat că Bordea Ion nu a prezentat suficiente elemente pentru instituirea prezumției discriminării pe criteriul vârstei. Deși a indicat mai multe persoane care, după atingerea vârstei de pensionare, continuau să activeze, acesta nu a demonstrat că respectivele persoane se aflau într-o situație juridică și profesională comparabilă cu a sa.

Astfel, nu au fost prezentate suficiente informații referitoare la natura funcțiilor ocupate de persoanele indicate, statutul juridic al acestora, condițiile numirii și menținerii în funcție, autoritatea competentă să dispună încetarea raporturilor lor de serviciu și celelalte circumstanțe care ar fi permis stabilirea unei situații analogice relevante. Simpla împrejurare că persoanele respective atinseseră vârsta de pensionare nu demonstrează, în sine, caracterul comparabil al situațiilor juridice.

Totodată, persoanele indicate drept comparatori aveau aceeași caracteristică protejată ca și apelantul, și anume atingerea vârstei de pensionare. Această împrejurare nu exclude în mod automat posibilitatea unei discriminări, însă, în lipsa unor elemente suplimentare care să demonstreze aplicarea selectivă a criteriului vârstei ori utilizarea acestuia ca pretext, nu permite concluzia că diferența de tratament a fost determinată tocmai de vârstă.

Cu referire la criteriul apartenenței politice, Completul judiciar constată că susținerile apelantului au rămas la nivel preponderent declarativ. Acesta nu a indicat cu suficientă claritate apartenența sau opțiunea sa politică, apartenența politică a persoanelor pretins favorizate, împrejurările în care persoanele cărora le impută discriminarea ar fi cunoscut opțiunea sa politică și faptele concrete din care s-ar putea deduce că măsurile adoptate împotriva sa au fost motivate de acest criteriu.

Referirile generale la schimbările produse după alegerile locale din anul 2019, la apartenența politică a conducerii raionului și la presupusa intenție de a-l înlocui cu o persoană apropiată politic nu au fost susținute prin suficiente elemente obiective. Succesiunea unor evenimente, existența unor relații tensionate cu conducerea autorității ori percepția apelantului că era considerat străin grupului politic respectiv nu sunt suficiente pentru instituirea prezumției că încetarea raporturilor de serviciu sau celelalte comportamente reclamate au fost determinate de apartenența politică reală ori presupusă.

În privința pretinselor acte de hărțuire, Completul judiciar reține că nu orice conflict profesional, comportament ostil, expresie ofensatoare sau măsură

managerială considerată nedreaptă constituie discriminare în sensul Legii nr. 121/2012. Pentru a intra în domeniul de aplicare al acestei legi, comportamentul nedorit trebuie să fie legat de un criteriu protejat și să aibă drept scop sau efect lezarea demnității persoanei și crearea unui mediu intimidant, ostil, degradant, umilitor sau ofensator.

Or, materialele prezentate de Bordea Ion descriu, în esență, existența unor relații tensionate la locul de muncă și nemulțumirea acestuia față de acțiunile conducerii Consiliului raional Ialoveni, fără a demonstra suficient legătura dintre comportamentele reclamate și vârsta sau apartenența sa politică. Eventuala existență a unui conflict de muncă ori caracterul pretins necorespunzător al unor comportamente poate face obiectul altor mijloace de apărare prevăzute de lege, însă nu transformă automat respectivele fapte în acte de discriminare.

Nu poate fi reținut nici argumentul apelantului potrivit căruia Consiliul și prima instanță ar fi ignorat înscrisurile și înregistrările audio prezentate. Simplul volum al materialelor depuse nu este determinant pentru instituirea prezumției discriminării. Petiționarului îi revenea obligația de a explica relevanța fiecărei probe prin raportare la faptul concret demonstrat, persoana căreia îi era imputat, criteriul protejat invocat și legătura de cauzalitate dintre criteriu și tratamentul nefavorabil.

Chiar presupunând că înregistrările audio confirmau existența unor discuții tensionate, expresii ofensatoare sau comportamente ostile, acestea nu erau suficiente, în lipsa unor elemente suplimentare, pentru a demonstra că respectivele conduite au fost determinate de vârsta ori de apartenența politică a apelantului. Faptul că autoritatea și prima instanță nu au atribuit probelor semnificația urmărită de Bordea Ion nu echivalează cu ignorarea lor.

Completul judiciar respinge susținerea potrivit căreia Consiliul era obligat, imediat după depunerea plângerii, să solicite persoanelor reclamate prezentarea opiniei și a probelor care să demonstreze inexistența discriminării. Potrivit pct. 56 din Regulament, petiționarului îi revenea sarcina inițială de a prezenta fapte și eventuale probe suficiente pentru instituirea prezumției discriminării. Numai după îndeplinirea acestei sarcini deveneau incidente regulile privind solicitarea poziției reclamatului și inversarea sarcinii probațiunii.

Întrucât plângerea nu a depășit etapa admisibilității, Consiliul nu era obligat să treacă la investigarea în fond a faptelor, să solicite poziția persoanelor reclamate și să le impună sarcina de a justifica tratamentul aplicat. O interpretare contrară ar lipsi de conținut mecanismul de verificare a admisibilității reglementat de art. 13 și 14 din Legea nr. 121/2012 și de pct. 42 și 56 din Regulament.

Din aceleași considerente sunt neîntemeiate criticile referitoare la neaudierea apelantului și la neconvocarea părților. Dispozițiile pct. 54 și 57 din Regulament, referitoare la invitarea petiționarului și a reclamatului, vizează etapa examinării plângerii în fond. Aceste prevederi nu pot fi interpretate în sensul obligativității

organizării unei ședințe de audiere înainte de verificarea îndeplinirii condițiilor minime de admisibilitate.

În speță, dreptul lui Bordea Ion de a-și expune poziția a fost asigurat prin posibilitatea de a prezenta plângerea, probele și două completări succesive, ca urmare a solicitărilor Consiliului din 1 și 20 septembrie 2021. În consecință, lipsa audierii orale nu a împiedicat petiționarul să-și prezinte argumentele și materialele și nu constituie o încălcare procedurală susceptibilă să determine anularea deciziei contestate.

Apelantul confundă, de asemenea, ședința de examinare în fond a plângerii cu ședința de deliberare a membrilor Consiliului. Potrivit pct. 63 din Regulament, deliberarea se desfășoară în ședință închisă, fără participarea părților. Prin urmare, adoptarea deciziei de inadmisibilitate în cadrul unei deliberări închise nu încalcă principiul transparenței și nici dreptul la apărare.

În ceea ce privește pretinsa depășire a termenului de examinare a plângerii, Completul judiciar reține că plângerea inițială a necesitat completări succesive, ultima informație suplimentară fiind prezentată la 27 septembrie 2021, iar decizia contestată fiind emisă la 17 noiembrie 2021. Necesitatea solicitării completărilor a fost determinată de lipsa unor informații esențiale pentru verificarea admisibilității, iar nu de pasivitatea autorității.

Chiar dacă durata procedurii ar fi apreciată ca depășind termenul indicat de apelant, această împrejurare nu conduce automat la anularea actului administrativ. Pentru a produce un asemenea efect, neregularitatea procedurală trebuie să fie esențială, să fi influențat soluția adoptată ori să fi lipsit persoana de o garanție efectivă. Bordea Ion nu a demonstrat că durata procedurii a determinat declararea inadmisibilității plângerii sau că, în lipsa pretinsei întârzieri, actul administrativ ar fi avut un alt conținut.

Referitor la argumentul privind modul de soluționare a cererii prealabile din 21 decembrie 2021, Completul judiciar constată că, potrivit pct. 65 din Regulament, decizia Consiliului putea fi contestată direct în instanța de judecată, fără respectarea procedurii prealabile. Prin urmare, depunerea facultativă a cererii prealabile nu obliga Consiliul să inițieze o nouă procedură de investigare, să reaudieze petiționarul sau să reexamineze de la început toate materialele cauzei.

Faptul că răspunsul la cererea prealabilă a fost emis la 22 decembrie 2021, în ziua următoare depunerii acesteia, nu demonstrează, prin el însuși, lipsa unei examinări efective. Autoritatea avea deja la dispoziție plângerea, completările și probele prezentate, precum și considerentele deciziei adoptate, iar legea nu stabilea un termen minim în interiorul căruia răspunsul putea fi emis.

Nu pot fi reținute nici afirmațiile privind lipsa de imparțialitate a Consiliului și pretinsa favorizare a președintelui raionului Ialoveni. Aceste susțineri se întemeiază pe presupunerile apelantului și pe dezacordul său cu soluția adoptată, fără a fi susținute prin probe privind existența unor legături, interese personale sau conduite

concrete care să pună obiectiv la îndoială imparțialitatea membrilor Consiliului. Pronunțarea unei soluții nefavorabile petiționarului nu constituie, prin ea însăși, dovada părtinirii autorității.

Completul judiciar respinge și criticile privind examinarea cauzei de către prima instanță într-o singură ședință. Numărul ședințelor de judecată nu reprezintă un criteriu autonom al caracterului echitabil al procesului. Relevant este dacă participanților le-a fost oferită posibilitatea efectivă de a-și prezenta pozițiile și probele și dacă instanța a examinat problemele determinante pentru soluționarea litigiului. Din materialele dosarului nu rezultă că apelantului i-ar fi fost restrâns vreun drept procesual în această privință.

În egală măsură, durata examinării cauzei, transferarea dosarului între sediile Judecătoriei Chișinău și comunicarea tardivă a hotărârii motivate reprezintă aspecte de organizare și administrare judiciară care, în absența unui efect asupra temeiniciei soluției, nu constituie motive de casare. Apelantul a recepționat hotărârea motivată, a depus motivarea apelului în termen și a beneficiat efectiv de controlul judiciar al soluției primei instanțe, fără a demonstra existența unui prejudiciu procesual concret.

Contrar susținerilor apelantului, prima instanță a identificat corect obiectul litigiului, a examinat conținutul Deciziei Consiliului din 17 noiembrie 2021, plângerea inițială și completările prezentate și a explicat motivele pentru care acestea nu erau suficiente pentru instituirea prezumției discriminării.

Obligația de motivare a hotărârii nu impune instanței să răspundă separat fiecărei afirmații, fiecărui înscris sau fiecărei norme juridice enumerate de parte. Este suficient ca instanța să examineze efectiv problemele esențiale și să expună într-o manieră clară raționamentul care a determinat soluția. Or, hotărârea primei instanțe permite identificarea motivelor de fapt și de drept pentru care decizia Consiliului a fost considerată legală, iar acțiunea reclamantului a fost respinsă.

Astfel, prima instanță a constatat corect că simpla relatare a unor conflicte de serviciu și prezentarea unor probe privind existența acestora nu suplinesc obligația de a demonstra legătura dintre tratamentul reclamat și criteriile protejate. De asemenea, a reținut justificat că, în lipsa instituirii prezumției discriminării, Consiliul nu era obligat să treacă la etapa examinării plângerii în fond.

Întrucât nu au fost identificate temeiuri de ilegalitate a Deciziei din 17 noiembrie 2021, nu sunt întrunite nici condițiile pentru obligarea Consiliului la examinarea în fond a plângerii nr. 1672 din 13 august 2021. Cu atât mai mult, instanța nu poate obliga autoritatea să emită o decizie prin care să admită solicitarea lui Bordea Ion, deoarece o asemenea soluție ar presupune substituirea Consiliului în exercitarea competenței sale de apreciere a faptelor și probelor privind existența sau inexistența discriminării.

În consecință, argumentele cererii de apel exprimă, în esență, dezacordul lui Bordea Ion cu aprecierea dată de Consiliu și de prima instanță materialelor

prezentate, fără a demonstra existența unor erori de fapt sau de drept susceptibile să determine casarea hotărârii contestate.

Urmare a constatărilor detaliate supra vis-a-vis de circumstanțele faptice ale cazului dedus judecării în ordine de apel, Completul judiciar concluzionează că, argumentele expuse de către Bordea Ion în cererea de apel sunt lipsite de substanță obiectivă, iar instanța de fond - reieșind din cumulul probelor administrate, a soluționat cauza sub toate aspectele de fapt și de drept, în consecință hotărârea emisă fiind legală şi întemeiată.

Prin prisma acestor constatări, Completul judiciar concluzionează că la caz dubiul judiciar a fost înlăturat, netemeinicia cerințelor părții apelante a fost demonstrată, iar argumentele invocate de către apelant poartă caracter pur formal.

Cercetând cu maximă diligență materialele prezentate, Completul judiciar notează că dosarul nu conţine vre-un element susceptibil să o facă să ajungă la o altă concluzie în prezenta cauză.

Sintetizând cele detaliate mai sus, statuând cu certitudine că argumentele părții apelante sunt neîntemeiate, iar hotărârea instanţei de fond este legală şi întemeiată, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru conchide a respinge apelul declarat de Bordea Ion şi a menţine hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 17 iunie 2024.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a), alin. (3) din Codul administrativ și art. 389-390 din Codul de procedură civilă, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

D E C I D E :

Apelul declarat de Bordea Ion se respinge.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 17 iunie 2024.

Decizia este executorie de la emitere, însă cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție. Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiţie în termen de două luni.

Preşedintele completului, judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Bostan Angela

Ghedrovici
Nicolae